

Мемнона прѣмѣдраго, казваше че женитѣ на онова врѣме «повдигали лесно и носяли около себе си бѣчви кои-то имали окружность до 24 педея». Но и Монтескю ги блѣска сило въ Персидскытѣ си писма. Сама Сорбона, съгласна съ Волтера и Монтескю истряска грѣмове-тѣ и молни-тѣ си противъ жены-тѣ, но грѣмотевици-тѣ и трескавици-тѣ не одраскахѫ нито фистанитѣ имъ. И тѣй и философіята и богословіето показахѫ ся съвсѣмъ безсилни противъ страстьта на женитѣ да ся дундатъ и гыздятъ.

Въ врѣме-то на Канинга, кошаритѣ, кога разширочавани, кога стѣснявани, по нѣкога продължавани, раскривавани всякаѣ, правени яйцовидни, круглесты, тѣркаlestы, полукружни, слѣдовахѫ да сѫ скыптроносни и да царувать съ много шумъ. Но революціата ги съсипа (ще ся свърши.)

Здравіето и хубостъта на женитѣ.

[Продълженіе отъ 1-ї брой.]

За косѣтѣ.

Това което шарлатанитѣ сѫ най много распространили е «тайната противъ опадваніето на косѣтѣ» когато всичко що сѫ правила и правять за това е само лъжа и измама. И за доказателство на това не ни трѣба далечъ да ходимъ, стига да испытамы устроеніето и растеніето на косѣтѣ, и ще ся увѣримъ че никои жидкости, и еще по-малко мазни нѣща не могѫтъ да допрѣтъ до кореньта на косѣтѣ, и сама науката е изнамѣрила по-хубаво и по-здраво срѣдство противу опадваніето на косѣтѣ.

Косата на човѣка толкозъ по-твърдо ся държи у коренътъ, колкото долнйтѣ край е по-дебель отъ горній-тѣ, а горень е онзи който стои извѣнъ надъ главѣтѣ ни. И тѣй косата стои въ коренътъ си като запетляна. Както вѣче казахмы, коренътъ на косѣтѣ ся намѣрва у същѣтѣ или истинскѣтѣ кожѣ; сега ако тази кожа нѣма доста хранъ, доста кръвь, тя ще ослабне, ще ся расхалака и ще ся подлокви тѣй що косата не ще може да стои твърдо въ неѣ. Както петелката ся отпетлява отъ халтавѣтѣ брѣмѣкѣ, тѣй също и косата ся измѣква изъ ослабнѣлѣтѣ кожѣ.